

Urszula Perlikowska-Puszkarska

Sieradz. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 12, 250-251

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

woliło na uchwycenie na głębokości około 3 m stopy fundamentowej murów i rozeznanie przylegających nawarstwień, zawierających znaczne ilości ceramiki.

W celu ustalenia poziomów użytkowych rozeznano nawarstwienia w obrębie północno-zachodniego narożnika budynku przedłużając wykop na stok skarpy.

Przeprowadzono badania geofizyczne w części południowej Wzgórza Zamkowego. W oparciu o uzyskane wyniki zlokalizowano wykopy, które być może pozwolą wyjaśnić sprawę dawnego wjazdu na dziedziniec zamkowy.

Prace będą kontynuowane.

SIERADZ
Stanowisko 4

PP Pracowni Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-Puszkarska. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Kościół Św. Trójcy XIV, XV wiek.

Stanowisko jest zlokalizowane przy ul. Zamkowej nr 26, na zachód od Wzgórza Zamkowego, na terenie otoczonym dawnym korytem Żegliny i stanowiącym po grodzie i podgrodziu, trzecią wyniosłość terenu w dolinie zalewowej Warty. Topograficznie było to idealne miejsce dla rozwoju osadnictwa wczesnośredniowiecznego. Celem badań były poszukiwania kościoła Św. Trójcy, który według źródeł pisanych funkcjonował około 1347 roku.

Przebadano sondazowo obszar o powierzchni 8 m². Na odcinku północnym i zachodnim wykopu natrafiono na ceglane fragmenty fundamentów. Mury miały szerokość 1,10 m, były wykonane z cegieł o nieregularnym układzie, łączonych gliną i zaprawą wapienną. Wymiary cegieł: 14 x 6; 28 x 8; 29 x 8 cm. Badania przeprowadzone na północno-zachodnim odcinku muru północnego wykazały jego rozezwierwienie. Można przypuszczać, że natrafiono na narożnik budowli, z której zadokumentowano fragment muru północnego i fragment muru zachodniego oraz na fragment muru drugiej budowli na odcinku północno-zachodnim wykopu.

Na obecnym etapie badań nie udało się określić wzajemnej zależności, funkcji i chronologii tych obiektów.

Materiał zabytkowy był fragmentaryczny i przemieszany, ze względu na bardzo duże zniszczenie tego terenu. Uzyskano fragmenty ceramiki, które można datować na XIII, XIV, XV wiek oraz fragmenty

ceramiki z XVI-XIX wieku. Nie uchwycono wyraźnej warstwy osadniczej.

Badania będą kontynuowane.

SIERADZ
Stanowisko 6

Muzeum Okręgowe
w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierzgowska.
Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań.
Stare miasto /XIV-XV wiek/.

Badania prowadzono na podwórku Muzeum Okręgowego w Sieradzu, przy ul. Dominikańskiej 2. Miały one na celu wyjaśnienie chronologii budynku - siedziby Muzeum /tzw. kamienica pojągiellońska wymieniana w źródłach od 1450 r./. W wyniku badań natrafiono na warstwę budowlaną z początku XV wieku, którą można wiązać z wymienionym obiektem. Jednocześnie z kamienicą pobudowano drewniany, podpiwniczony obiekt, o ścianach wylepionych polepą i wymiarach 4,5 x 5,8 m, z wejściem od strony S. Zachowała się dolna część piwnicy wraz z resztkami ścian stawianych na sumik i łątkę, wypełniona polepą. Warstwa polepy miała grubość około 45 cm. Między jej bryłami leżały fragmenty zwęglonych desek i belek, a także duże ilości ceramiki. Wiele fragmentów było przepalonych lub uległo zniekształceniu pod wpływem wysokiej temperatury. Przy N ścianie budowli oprócz ogromnej ilości ułamków ceramiki znaleziono także kilkanaście całych naczyń. Ceramika jest w dwu gatunkach:

- 1/ naczynia z białej gliny toczone na kole, zdobione ornamentem malowanym czerwoną farbą,
- 2/ naczynia z czerwonej gliny silnie obtaczane na kole - wszystkie mają ślady podsypki, a kilka z nich znak garncarski /ten sam/. Z czerwonej gliny wykonywano różnego typu naczynia - głównie dzbanki zdobione ornamentem radełkowym i wyświecanym, poza tym donice, patelnie i bezuche garnki różnej wielkości. Kilka egzemplarzy ma ślady polewy.

W NW rogu piwnicy natrafiono na resztki zwęglonego worka z grochem i obok stos spalonych szmat. Pożar budynku nastąpił zapewne wkrótce po jego postawieniu - tzn. około połowy XV wieku.

Piwnica obiektu była wkopana w warstwy z XIV wieku, z których wydobyto poza ułamkami naczyń dużo fragmentów skóry /m.in. z ażurowym ornamentem oraz fragment kurdybanu/, a także drewnianą łyżkę i kościaną płożę do sań.

Z górnych warstw wykopu pochodzą ułamki kafli, ceramiki oraz naczyń szklanych /butelki, szklanki, puchary itp./ datowane na XVI-XIX wiek.

Badania zostały zakończone.